HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משום דהוי דירה שתשמישה לאויר. איכה לדור בה תמיד אלא להסתופף בה שומרי (אויר) השדה: **מלמעלה מג' לפוך ג'.** דלאחר שהגביהו שלשה חזרו וכפפו: **דדמו כי משוניתא.** כשן סלע כהר זה שמשופע לגדדין כך יוצאין ערשיו קטנים מתוך הגדולין לגדדין וכפופין לארץ מכאן ומכאן והגדולים הולכין ומגביהין באלכסון יותר מג' כזה*: **דסלקי לעילאי.** הגדילים משהגביהו למעלה מג': **אסורין.** לדברי הכל: **דנחתי לתתאי.** הגדילים לראשו של לד האילן כל שלא גבוה ג' וכן קטנים היוצאין מן הגדילים בשיפולו: **שרו.** לדברי הכל דאכתי לאו לכלל איסור אתו: **לגדדין.** הערשים הקטנים היוצאים מתוך גובה של גדולים ומטין לארץ לתוך ג'. לרב ששת אסיר דמכח איסורא אתו לרבה שרו: **וכן אניגרא.** אילן היוצא מתוך חריץ קלר העשוי להוליך המים לשדות ושני לידי האילן של לד גידולי החריץ נכנסין בגידולו ואם בא למדוד מלגדדין שבתוך הנגר הרי הוא גבוה ג' ויותר ואם בא למדוד מלגדדיו השניים שהן מגידולי החריץ ולמעלה אין גבוה ג'. לרבה (ב) דמודד הגידולים שרו דכל פחות מג' לארעא כארעא לרב ששת מעומקו מודד והרי גבוה ג' ומכח איסורא אתו: **וכן קרן זוית.** אילן העולה במקלוע שני כותלים של חצר וג' לדדיו נכנסין בתוך המקלוע שבכותלים ואין נראה אלא לדו שמבחוץ והולך ועולה עד למעלה לכותל פחות מג'. לרבה כל פחות מג' לאו אילן הוא דמעולם לא גבוה(ג) שלשה ולרב ששת מארעא משחינן ומכח איסורא אתו. ודוקא קרן זוית אבל אצל כותל בעלמא מודה רבה דהוליל ושלשת לדדיו גבוהין והרביעי שוה לארץ או לכותל דאסור אפי' לדו דשוה לכותל: **דהוה סליק באיפומא.** בתוך הבית היה עומד ועולה דרך פי ארובה למעלה מן הגג פחות מג': **ושרא ליה.** דאינו נראה מן הגג ג' אפי' באחד מלדדיו: **ורבה שרא לך.** דאמר' מכח איסורא אתי דהא הכא בתוך הבית הוא דאסור שגובהו נראה שם: **דמני.** כארעא סמיכתא היא דהא אמרן לעילא(ד) אילן שבין שני בתים למעלה מי' כמאן דמלי דמי: **דהדרי כיפי(ה).** ואשמעינן דלא ישב על הכפופין דאי על הגבוהין פשיטא אכתי לא אשמעינן אלו הן משוש שבות לא עולין באילן במס' בילה (דף לו:): **דלדו אחד שוה לארץ.** שהקרקע גבוה בלדו האחד מודה רבה היכא דשלשת לדדיו גבוהין מן הארץ דאסורה לד השוה לארץ: **ואין ניתנין באילן.** אשטנדליי"ר: **בור ושיח ומערה.** בין שיש בהן מים בין שאין בהם מים: **מטפס.** דנפיי"ר. מטפס ויורד דטעמא לאו משום דטרחא אלא שלא יתלוש מן המחובר במתכוין: **אם עלה.** באילן אסור לירד דכל דרך ירידתו הוא משתמש במחובר: עלה מבעוד יום וקדש עליו היום לא קנסינן ליה ויורד: **הניתנין במתנה אחת וכו'.** כגון דס הבכור שנתערב בדס בכור אחר: **יינתנו במתנה אחת.** ולזה מתנה לזה ולזה: **מתן ארבע במתן ארבע.** דס חטאת זו נשפך לדס חטאת זו יינתנו ד' מתנות ועולה לזו ולזו: **יינתנו במתן ארבע.** דקסבר קוס עשה מלוה עדיף אע"ג דבהאי מלוה איכא לד עבירה דעבר לבכור אבל תוסיף אתי עשה לחטאת דכתיב (ויקרא ד) ונתן על קרנות ודאי לבל תוסיף דבכור: **ורבי יהושע אומר נותנו במתנה אחת.** כיון דקיימא לן(ו) כל הניתנין שנתנו במתנה אחת כיפר הכא דלא אפשר סמכינן עלה אפילו לכתחילה ולא עבדינן אבל תוסיף ואי משום בל תגרע דחטאת כדקאמר טעמא מוטב שיעקר בל תגרע מאליו שהוא יושב ואינו עוקר הלאו בידים מעבור על בל תוסיף שהוא עוקרו בידים: **ר"נ יורד.** דהך יירידה מלוה היא דהא כל זמן שהוא יושב משתמש (ז) והרי זה תשמיש הלכך אע"ג דהשתא משתמש תשמיש אחר כשיורד יותר ויותר עדיף משישב שם: **דקא עביד מלוה.** דמקייס עשה: **לא קא עביד מלוה.** פורש מן העבירה הוא ע"י עבירה אבל קיום מלוה אין כאן: דלא

וכן בקרן זוית. פי' בקונטרס שג' לדדיו נכנסין תוך המקלוע ואין נראה מבחוץ אלא לד רביעי ואיכטריך למימר תרוייהו קרן זוית להוליך כחו לרב ששת וגבר דמשני לדדיו להוליך כחו דרבה דשרי ומיהו מודה רבה בסמוך לכותל שאינו שוה לארץ אלא מלד אחד דאסור והא דנקט ברייתא בסמוך ולדו אחד שוה לארץ לא תקשי לרב ששת דלדדיה לאו דוקא נקט לדו אחד דהוא הדין משני לדדין: **מתן** ד' במתן אחת. פי' עולה שהיא מתן שתים שהן ד' בנכור או בפסח אבל אין לפרש מתן ד' היינו חטאת דאם נתערבה מתן חטאת בפסח או בנכור אין להם תקנה לפי שזה למעלה מחוט הסיקרא וזה למטה ואי"ת ולימי עשה ולידחי לאו דבל תוסיף וי"ל דלא דמי כלל לכלאים בגילת דהכא ע"י פשיעה הוא בא והיה יכול להתקייס בלא דחיית הלאו: **יינתנו במתנה אחת.** דקיימא לן(ו) כל הניתנין (ד) שנתנו במתנה אחת כפר: לא

משום דהוי דירה שתשמישה לאויר וכל דירה שתשמישה לאויר אין מטלטלין בה יתר מבית סאתים: א שרשיו גבוהין מן הארץ וכו': איתמר שרשי אילן הבאין מלמעלה משלשה לתוך שלשה רבה אמר ב מותר להשתמש בהן רב ששת אמר אסור להשתמש בהן רבה אמר מותר להשתמש בהן דכל פחות מג' דארעא ארעא היא רב ששת אמר אסור להשתמש בהן דכיון דמכח איסור קאתי אסורין דדמו כמשוניתא ג דסלקין לעילא אסורין דנחתין לתתאי שרו לצדדין פלוגתא דרבה ורב ששת וכן אניגרא וכן בקרן זוית ההוא דיקלא דהוה לאביי והוה סליק באיפומא אתא לקמיה דרב יוסף ושרא ליה אמר רב אחא בר תחליפא דשרא לך כרבה שרא לך פשיטא מהו דתימא אפילו לרב ששת ביתא כמאן דמלי דמי ולישתמש בפחות מג' סמוך לגג קמ"ל תנן שרשיו גבוהין מן הארץ ג' טפחים לא ישב עליהם היכי דמי אי דלא הדרי כיפי(ה) פשיטא אלא לאו אע"ג דהדרי כיפי לא לעולם דלא הדרי כיפי והא קמ"ל ד אע"ג דצידו אחד שוה לארץ: ת"ר שרשי אילן שגבוהין מן הארץ ג' טפחים או שיש חלל תחתיהן ג' טפחים אע"פ שצידו אחד שוה לארץ ה"ז לא ישב עליהן לפי ה שאין עולין באילן ואין נתלין באילן ואין נשענין באילן ולא יעלה באילן מבעוד יום וישב שם כל היום כולו אחד אילן ואחד כל הבהמה אבל ו בור שיח ומערה וגדר ז מטפס ועולה מטפס ויורד ואפילו הן מאה אמה תני חדא אם עלה מותר לירד ותני חדא אסור לירד לא קשיא כאן מבעוד יום כאן משחשיכה ואיבעית אימא ח הא והא משחשיכה ול"ק כאן בשוגג כאן במזיד ואיבעית אימא הא והא בשוגג והכא ט בקנסו שוגג אטו מזיד קמיפלגי מר סבר קנסינן ומר סבר לא קנסינן אמר רב הונא בריה דרב יהושע כתנאי י הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתנין מתנה אחת ינתנו במתנה אחת מתן ד' במתן ד' ד' ינתנו במתן ד' מתן ארבע במתן אחת ר"א אומר ינתנו במתן ד' ור' יהושע אומר ינתנו במתנה אחת אמר לו ר"א הרי הוא עובר על בל תגרע אמר לו ר' יהושע הרי הוא עובר בבל תוסיף יא א"ר אליעזר לא אמרו אלא כשהוא בעצמו אמר לו ר' יהושע לא נאמר בל תגרע אלא כשהוא בעצמו ועוד א"ר יהושע כשנתת עברת על בל תוסיף ועשית מעשה בידך כשלא נתת עברת על בל תגרע ולא עשית מעשה בידך לר"א דאמר התם קום עשה עדיף ה"נ ירד לר' יהושע דאמר התם שב ואל תעשה עדיף ה"נ לא ירד דילמא לא היא ע"כ לא קאמר ר"א התם קום עשה עדיף יב אלא דקא עביד מצוה אבל הכא דלא עביד מצוה ה"נ לא ירד ואי נמי ע"כ לא קאמר ר' יהושע התם שב ואל תעשה עדיף(ח) אלא דלא

אמרו אלא כשהוא בעצמו אמר לו ר' יהושע לא נאמר בל תגרע אלא כשהוא בעצמו ועוד א"ר יהושע כשנתת עברת על בל תוסיף ועשית מעשה בידך כשלא נתת עברת על בל תגרע ולא עשית מעשה בידך לר"א דאמר התם קום עשה עדיף ה"נ ירד לר' יהושע דאמר התם שב ואל תעשה עדיף ה"נ לא ירד דילמא לא היא ע"כ לא קאמר ר"א התם קום עשה עדיף יב אלא דקא עביד מצוה אבל הכא דלא עביד מצוה ה"נ לא ירד ואי נמי ע"כ לא קאמר ר' יהושע התם שב ואל תעשה עדיף(ח) אלא דלא

מסורת הש"ס

(א) [נכס"ל: כייפי, וכן להלן], (ב) [ע' לעיל כח. מ"ש על לידון], (ג) [שבת ג: וש"נ], (ד) ר"ה כח: זבחים פ., (ה) ל"ל אמר לו ר"פ, (ו) לקי יסיב עבדי מלוה כ"ה בס"ל, (ז) בס"ל: נבה, (ח) [לף עו:], (ט) בס"ל: כייפי, (י) [זבחים לו:],

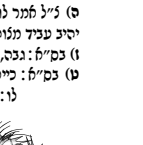

הגהות הב"ח

(א) גמ' שב ואל תעשה עדיף דאי לא: (ב) רש"י ד"ה וכן אניגרא וכו' לרבה מודד מהגידודים ושרי דכל פחות: (ג) ד"ה ה"נ יוכל וכו' שהוא יושב משתמש (והרי זה תשמיש) תפ"מ וצ"ב כנ"ל להגיה והדר משתמש: (ד) תוס' ד"ה ינתנו וכו' כל הניתנין על מזבח החיצון שניתנו במתנה:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה מתן ד' וכו' ולדחי לאו דבל תוסיף. במסי"ק שרש קלנו כ' ועוד שהרי תוס' כתבו פרק בתרא דעירובין וז"ל וע"ל דלין עשה דומה לנ"מ שבמקדש כדאמרינן פרק בס חטאת מיהו יש לדחות דלא דמי דה"ט דל"מ במקדש חמיר ולא מדחי קמי עשה אבל גבי בל תוסיף נ"מ שוס חומרא דשייך נמי בעלמא. אך מ"מ י"ל כיון דהוי במקדש לא דמי עכ"ל תוס':

מוסף רש"י

משום דהוי דירה שתשמישה לאויר. איכה עשויה דירה זו אלא לעוכך אויר שאולה לה לשמור השדות ואינה אשוכה דירה להתיר איקף גדול (סוכה כה.) ואין מטלטלין בדירה זו אלא בית סאתים כדתניא בפרק שני (לעיל כב.) כלל אמר ר"ש בן אלעזר כל אויר שתשמישו לדירה כגון דיר וסהר ומוקלה ואצר ואפילו י' כורים מותר וכל דירה שתשמישה לאויר כגון בורגנין שבשדות בית סאתים מותר יותר מבית סאתים אסור, דלאו דירה הוא דעל כרחו הוא לר שם (לעיל סו.). **בקנסו שוגג אטו מזיד.** ואע"ג דמזיד גופיה קנסא הוא (גיטין נג.). **הניתנין במתנה אחת.** כגון דס בכור שנתערב בדס מעשר, בין בבלול בין בכוסות (זבחים פ.). **ינתנו במתנה אחת.** והרי יש בה משניהן ועולה לשניהן (ר"ה כח:) קא סלקא דעתין דשתא דאמרינן יש בילה ומסכינן עליה שיש במתנה זו משניהם, ואם בכוסות יתן מתנה מזה ומתנה מזה (זבחים פ.). **מתן ארבע במתן ארבע.** שלמיס ואשם ועולה ותורה (ר"ה כח:) כגון דס עולה בדס אשם שנמיהם נעוונן שתי מתנות שהן לרבע ושניהם מתחטאים (זבחים פ.). **מתן ארבע במתן אחת.** כגון דס עולה בבכור שנמיהם מתחטאים (שם). **ינתנו במתן ארבע.** ורוחה אני את המתנות היתירות הנתנות מדס הבכור כאילו הן מיס, ואין זה בל תוסיף (שם). **ור' יהושע אומר ינתנו במתנה אחת.** מתוס בל תוסיף, ויל עולה יצא, דכל הניתנין על מזבח החיצון שנתנו במתנה אחת כיפר (שם). **ולא עשית מעשה בידך.** ואינו דומה עושה מעשה ליושב ואינו עושה ואיכטר בא מגלוי (שם).

עין משפט נר מצוה

לט א ב ג ד מיי' פכ"ז מהל' שבת הל' ח סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי' שלו סעיף ב:

מ ה ו מיי' שם הלכה (ו) ט טוש"ע שם סעיף ז:

ז [מיי' פכ"ד שם הל"ד טוש"ע שם סעי' יג בהגה]:

מא ח מיי' פ"ב מהל' פסולי המוקדשין הלכה יא:

לעזי רש"י

אשטנדליי"ר [אישטינדיילי"ר]. להתמתה, להשתרע. דנפיי"ר [רנפי"ר]. לזחול.

רב נים גאון

משום דהואי דירה שתשמישה לאויר וכל דירה שתשמישה לאויר אין מטלטלין בה יותר מבית סאתים. ואיתה בתוספתא דעירובין בפרק ב'. ואיתה נמי בגמרא דעושין פסין, כלל אמר ר' שמעון כל אויר שתשמישו לדירה כולי', וכל שתשמישה לאויר כגון בורגנין שבשדה ובבית סאתים מותר יתר מבית סאתים אסור.

רבינו חננאל

איתמר שרשי האילן הבאין למעלה מג' טפחים חוזרין ונכפין לתוך ג', רבה אמר מותר לישב עליהן דכל פחות מג' דארעא כארעא הוא. רב ששת אמר אסור. כיון דמכח איסורא קא אתי אסור. דמו למשוניתא. פי'. ו) **ההוא דיקלא דהוה לבי רב ביבי בר אביי דהוה סליק באיפומא.** פי' היה עולה אותה תמרה עד הגג, ובגג היה לול ויצא מן הלול ועלה באויר הגג והיא עכשיו ענפיה בפחות מג' לגג. אתא לקמי ד(רבא) רב יוסף, שרא ליה לישב עליהן. אמר ליה רב אחא בר תחליפא הני דשרו לך כרבה שרו לך, דאמר כל פחות מג' לארץ ארץ היא, הכא נמי כל פחות מג' לגג גג הוא. ואמורינן פשיטא. מהו דתימא אפילו לרב ששת ביתא כמאן דמלי דמי [קמשמע לן. היכי דמי] אילימא דלא הדרי כיפי צריכא למימר, אלא לאו אע"ג דהדרי כיפי שרו. [ומשני לעולם דלא הדרי כיפי] והא קמשמע לן דאף על גב דצידו אחד שוה לארץ אסור, דתניא שרשי אילן שגבוהין מן הארץ ג' טפחים או שיש (ו)חלל כו'. **תני חדא** (אם עלה) אם עלה באילן (מותר) לו לירד. והני מילי מבעוד יום אבל אם עלה משחשיכה אסור. איבעית אימא לעולם בשעלה משחשיכה, ואם בשוגג ירד במזיד לא ירד. **אמר רב הונא בריה דרב יהושע כתנאי,** דתניא בשחיטת קדשים פרק ח' הניתנין מתן ארבע וכו', לר' אליעזר דאמר התם קום עשה עדיף מותר לירד מן האילן. לר' יהושע דאמר שב ואל תעשה עדיף עלה, אסור לירד. ודחינן ממאי דילמא עד כאן לא אמר ר' אליעזר התם דכי קאי ומודי מצוה קא עביד. אבל הכא דכי נחית מן האילן לא עביד [מצוה] הכי נמי דלא ירד. [ואי נמי עד כאן לא קאמר ר' יהושע התם שב ואל תעשה עדיף משום

ו) נראה לחסר בהעתקה פי' ד' רבינו על משוניתא ועי' בערוך ערך משניתא.